

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

Kun hvis kilde oppgis, er ettertrykk fra „Fiskets Gang“ tillatt.

38. årg.

Bergen, Torsdag 30. oktober 1952

Nr. 43

Abonnement kr. 10.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Utlandet: Til Danmark, Sverige og Island kr. 10.00, ellers kr. 16.00 pr. år.

Annonsepris: Pristariff fåes ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. „Fiskets Gang“'s telefoner 16 932, 14 850. Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: „Fiskenytt“.

Fiskerioversikt for uken som endte 25. oktober 1952

Værforholdene var variable fra distrikt til distrikt med mest ruskevær i Finnmark og på sørkysten. Sildefisket på kysten har tatt en vending til det bedre. Det fiskes meget kril i Troms og Nordland og bra med mussa på Nordmøre, i Romsdal og Sogn og Fjordane. Det foregikk endel brislingfiske i Oslofjorden og ved Skagen. På Færøyfeltet fortsetter sildefisket og endel båter er fremdeles ute. Fisket i Finnmark var mindre enn uken før på grunn av dårlig vær. I Troms har det vært fisket forholdsvis meget sei og torsk de siste 14 dager. I Bø i Vesterålen ble det tatt gode notfangster av sei. Rusefisket etter torsk gir bra fangster. Møre og Romsdal hadde god tilgang både på bankfisk og kystfisk. Fra Sogn og Fjordane ble det drevet et betydelig pigghåfiske. Både Hordaland og Rogaland hadde bra fiskefangster i i uken, mens fisket lenger sør var lite på grund av været. Av størje ble det tatt endel fangster på strekningen Sunnmøre — Rogaland til og med torsdag 23. okt. Det var liten tilgang på reker i uken, men omtrent som vanlig av hummer og krabbe.

Sildefisket slår nå bedre til. I uken ble det således i Nord-Norge fisket 30 165 hl mot 7340 hl uken før. Av fangsten ble 50 hl tatt på Billefjord, Porsanger, Finnmark. I Troms ble det fisket 15 380 hl hovedsakelig kril, hvorav i Senja-distriktet i Hamn 2700, Torsken 430, Rødsand 5100, Øyfjord 50 hl, dessuten Katfjord, Trondenes 3100, Kvefjord 400, Ibestad 1700, Gratangen 1600, Bjarkøy 300 hl. Også i Nordland var det økning. Der ble fisket i Vesterålen 65 hl, Ofoten 8500 (mest kril), Tysfjord 600 og på Helgeland 5570 hl (kril, mussa og blanding). Som en vil bemerke er det søget inn atskillig kril, som etter hvert synes å blande seg opp med større sild.

I distriktet Buholmsråsa—Stad fiskes det for Uthaug samt på Nordmøre og i Romsdal. I uken ble det i dette distrikt fisket 3768 hl fetsild og 10 122 hl småsild, hvorav henholdsvis saltet 1490 — 548, til hermetikk 11 — 4212, sildolje 378 — 4279, agn 1889 — 1083 hl. Hermetikkvaren stammer hovedsakelig fra Romsdal og er blitt tatt med landnot. På Nordmør er det samlet 25—30 snurpere. Disse håver fangsten og leverer til sildolje.

Sør for Stad ble det i Bergens-distriktets nordlige del tatt 39-420 skj. mussa, 4825 skj. sild og i den sørlige del 1400 skj. mussa og 3700 skj. sild — tils. 49 345 skj. eller 9869 hl.

Pr. 25. oktober er det oppfisket 496 759 hl fetsild og 1 939 463 hl småsild (i fjor 653 506 — 1 583 964 hl), hvorav til fersk eksport henholdsvis 15 094 — 12 088, saltet 29 238 — 17 971, hermetikk 2047 — 80 507, sildolje 387 955 — 1 801 334, agn 51 548 — 18 224, fersk innenlands 10 877 — 9339 hl.

Brislingfisket:

Det foregikk ikke noe brislingfiske på Vestlandet i siste uke. I Indre Oslofjord og ved Drøbak derimot ble det tatt 2000 skj. ansjosvare. Fra Skagen ble det tilført ansjosfabrikkene 1500 skj. trålfangst brisling. Det deltar 28—29 norske trålere i fisket ved Skagen nå. De beskjeftiger seg mest med sildetråling og leverer silden til fabrikkene i Randesund.

Sildefisket ved Færøyane:

Den siste måneds gode værforhold synes å være brutt nå, så det er et spørsmål hvor lenge flåten kan arbeide på feltet, hvortil det i hvert fall er avgått 3 fartøyer i siste uke. Så vidt vites er det nå 12 fartøyer, som er ute. I uken kom det inn 6 drivere med samlet fangst på 5070 tønner. I alt er det fra Islands- og Færøyfeltene hjemført 195 416 tnr., hvorav skarp-saltet med hode 2339, hodekappet 94 670, matjes 4234, krydret 58 791 sukkersaltet 32 925, annerledes behandlet 2457 tnr. Kvantumet fordeler seg på 224 innklareringer.

Fisket i Finnmark:

På grunn av dårlig vær ble ukefangsten bare 760 tonn mot 1098 tonn uken før. Av fangsten nevnes 256 tonn torsk, 153 tonn hyse, 262 tonn sei, 4 tonn brosme, 10,6 tonn kveite, 5,8 tonn flyndre, 5,7 tonn steinbit, 54 tonn uer, 6,4 tonn blåkveite. I uken ble det iset 57 tonn torsk, 126 tonn hyse, 12 tonn sei, 33 tonn uer og all kveite, flyndre, steinbit og blåkveite.

Troms:

I løpet av 3 uker er det blitt ilandbrakt 1215 tonn fisk, hvorav 224 tonn torsk, 844 tonn sei. Av kyst-torsk er det fisket 1779 tonn, hvorav saltet 477, hengt 763 tonn, av sei 2273 tonn, hvorav saltet 469, hengt 1490 tonn.

Vesterålen:

Andenes melder om helst dårlig fiske i siste uke. Det er ikke blitt tatt seinotfangster og på seigarn har fangstene ligget mellom noen få stykker og 2000 kg pr. trekning. På line har det med utror hver annen dag vært tatt 1500 til 2800 kg brosme etc. Fra Bø

meldes det om godt seifiske i siste uke med fangst på 197 500 kg. Utsiktene er gode.

Rusefisket:

Det tas fortsatt gode fangster. I uken ble Trondheim tilført 40 tonn lev. torsk, Bergen 30 000 kg. Bergen mottok dessuten fra Levendefisklagets distrikt (Bjørnsund) 28 000 kg lev. småsei.

Bankefisket og kystfisket:

Fra Møre og Romsdal meldes det om ganske betydelige tilførsler av fisk og skalldyr. Ukefangsten utgjorde 691 tonn, hvorav 40 tonn torsk, 25 tonn sei, 101 tonn lange, 8 tonn blålange, 128 tonn brosme, 41 tonn hyse, 116 tonn kveite, 70 tonn pigghå, 55 tonn skate, 7 tonn kolumule. Fra Island—Færøyane kom det til Ålesund en båt med 19 tonn salttorsk og 1,6 tonn fersk kveite.

Sogn og Fjordane:

Måløy og omegn hadde ukefangst på 341 tonn. Pigghåfisket var betydelig med ukefangst 290 tonn, hvortil nevnes 15 tonn lange, 19 tonn brosme, 2 tonn kveite, 3 tonn skate.

Hordaland:

Ukefangsten utgjorde 48 tonn, hvorav 1,9 tonn lev. torsk, 6 tonn lev. småsei, 0,4 tonn lev. hyse. Av død fisk nevnes 24,8 tonn pigghå, 4 tonn lange, 8 tonn brosme, en del torsk, sei etc.

Rogaland:

Her ble det fisket godt inntil torsdag da det ble uvær. Ukefangsten utgjorde 60 tonn fisk.

Skagerakkysten:

Det ble ukefangst på 15 tonn fisk og 10—12 tonn fjordsild.

Oslofjorden:

Ukefangsten utgjorde 5—6 tonn fisk.

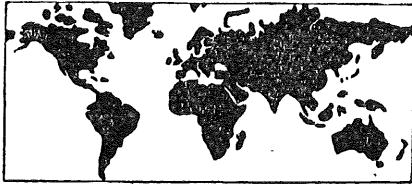
Størje:

Det ble fisket en del størje til og med torsdag. I tiden 16.—23. oktober hadde Sogn og Fjordane 89,5 tonn størje, Sunnmøre (21. oktober) 13,5 tonn, Hordaland 12,3 tonn, Rogaland 20,2 tonn — tils. i uken 135,5 tonn.

Fortsettes side 530.

Fetsild- og småsildfisket 1/1—25/10 1952.

	Finnmark—Buholmråsa		Buholmråsa—Stad		Stad—Rogaland		Samlet fangst	
	Fetsild	Småsild	Fetsild	Småsild	Fetsild	Småsild	Fetsild	Småsild
	hl	hl	hl	hl	hl	hl	hl	hl
Fersk eksport	—	—	2 800	3 272	12 294	8 816	15 094	12 088
Saltet	11 041	3 861	10 013	34 49	8 184	10 661	29 238	17 971
Hermetikk	36	20 280	1 171	23 942	840	36 285	2 047	80 507
Fabriksild	103 474	1 131 398	160 650	207 973	123 831	461 963	387 955	1801 334
Agn	4 091	4 372	41 516	12 724	5 941	1 128	51 548	18 224
Fersk innenlands	2 398	235	2 832	1 438	5 647	7 666	10 877	9 339
I alt	121 040	1 160 146	218 982	252 798	156 737	526 519	496 759	1 939 463

Ut-landet.

Sør-Afrikas fiskerier og fiskeindustri.

Da Jan van Riebeck skapte det første europeiske samfunn i Table Bay for 300 år siden, begynte kolonistene straks med fiske i likhet med hva de hadde gjort i Nederland, men fisket ble ikke understøttet av myndighetene, idet arbeidskraften trengtes til landbruket. Det var først noe senere, da man fikk malaislaver, at fisket ble av noen betydning. I sine små båter utforsket fiskerne bankene rundt Kap det gode Håp og fisket for det stedlige behov.

Ved siste århundreskifte brakte man inn til fiskehavnene rundt Cape Town om året i gjennomsnitt bare ca. 5000 tonn til en verdi av ca. 1 million kroner. Men i de siste tiår har man forstått hvilke enorme muligheter der foreligger for utvikling av fiskeriene og fiskeri-industrien i Sør-Afrika, og den siste verdenskrig ga en ekstra impuls i denne forbindelse.

For ferskfiskemarkedet er særlig »Stockfish« (Merluccius capensis) av betydning, og tre fjerdedeler av siste års trawlerfangst på ca. 62 500 tonn var »stockfish«. Cape Town er det viktigste av Unionens fiskecentra, og av nevnte fiskekvantum ble 58 000 tonn landet der. For fiskeri-industrien er det pilchard og maasbanker (hestemakrell) som er av vesentlig betydning. Ved utbruddet av siste verdenskrig tok man for første gang hensyn til mulighetene ved forekomsten av de uhyre stimer av pilchards som finnes på Unionens vestkyst og på kysten av Sør-Vest-Afrika. Tidligere hadde man ikke brydd seg om denne fisk, tiltross for at Statens Fiskeriavdeling allerede så langt tilbake som i 1929 hadde henledet oppmerksomheten på de store industrielle muligheter som forelå, og hadde fremhevet dette gang på gang senere. Da det nå ble konstatert at pilchard var meget brukbar for hermetisk nedlegging og var et verdifullt råstoff for utvinning av olje og produksjon av fiskemel, ble pilchard Sør-Afrikas viktigste fiskesort. Nu fanges der årlig 250 000 à 300 000 tonn pilchard og maasbanker som bringes inn til de 11 fabrikker i St. Helena Bay—Saldanha Bay-distriktet og til de 4 fabrikkene i Walvis Bay. Der ble i 1951/52 produsert 60 000 tonn fiskemel, mot ca. 28 000 tonn året før, og 16 000 tonn olje, foruten antagelig ca. 48 millioner lb.

fiskehermetikk. Der er en rivende utvikling i bygging av nye fabrikker og i utvidelser av de fabrikker som allerede er i drift. Det foreligger planer over 6 fabrikker som vil komme i gang i løpet av de neste 15 måneder, noen i Unionen og andre i Sør-Vest-Afrika, og den Sør-Vest-Afrikanske administrasjon har bekjentgjort at den er forberedt på å gi lisenser for 2 fabrikker til.

Man regner med en produksjon av ikke mindre enn 72 millioner lb. fiskehermetikk i 1952/53. Til tross for den stadig økende produksjon i de siste år har Sør-Afrikas fiskehermetikkindustri ikke vært i stand til å møte etterspørselen etter dens produkter. Hjemmemarkedet tok omtrent halvparten av 1950/51 pakningen på 38 millioner lb., og etterspørselen fra tallrike oversjøiske markeder har overstegget og overstiger fremdeles langt det man kan eksportere.

Fiskemelproduksjonen er 2 à 3 ganger større enn det innenlandske forbruk, og med den stigende produksjon er den en stadig betydningsfullere valutakilde.

Fiskeoljen går hittil i sin helhet til det innenlandske marked, men man venter med stigende produksjon også å få anledning til å eksportere denne varesort.

Mens fangsten av fisk og eksporten av hermetiske fiskeprodukter og fiskemel således har hatt en rivende utvikling, er fangsten og eksporten av rock-lobster kraftig regulert av myndighetene for at bestanden skal bevares. Fangsten av rock-lobster er hvert år ca. 28 millioner lb., og en stor del eksporteres i form av frosne Cape-Rock-lobster-haler til U. S. A. Hermetisk nedlagt rock-lobster eksporteres særlig til Storbritannia, Australia, det fjerne Østen, U. S. A. og Kanada. Hjemmemarkedet konsumerer ca. 2 millioner lb. rock-lobster om året.

Den kapital som er investert i fiskeriindustrien inklusive rock-lobster-industrien er nå nærmere 180 millioner kroner, mens der ved slutten av siste krig var investert under 40 millioner.

Sør-Afrikas fiskeflåte består av ca. 2500 fiskebåter og 8000 fiskere er i virksomhet. Der er beskjeftiget ca. 8000 arbeidere og funksjonærer i industrien i land.

17 døgnns tur til Vest-Grønland.

Hulltråleren »Kingston Topaz« er nylig hjemkommet fra tur til den grønlandske kyst med fangst på 3100 kits torsk. Skipper Charles Hogg gjorde den gang en tur fra dokk til dokk på 17 døgn. Under fisket ble to Kelvin Hughes-ekkolodd M. S. 24 og M. S. 21 E brukt til lokalisering av fisken. (The Fishing News 11. oktober).

Fisk brakt i land i Møre og Romsdal fylke i tiden 1. januar—18. oktober 1952.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse					Fiske- mel
		Iset	Saltet	Herme- tikk	Hengt		
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	1 561	1 328	214	1	18	—	—
Sei	8 965	1 639	2 674	10	4 627	15	—
Lyr	146	144	1	—	1	—	—
Lange	2 880	72	2 799	—	9	—	—
Blålange	429	—	429	—	—	—	—
Brosme	2 806	146	2 596	—	64	—	—
Hyse	1 275	1 271	—	4	—	—	—
Kveite	1 031	1 030	1	—	—	—	—
Gullfl., rødsp... ..	15	15	—	—	—	—	—
Smørflyndre	13	13	—	—	—	—	—
Uer	4	4	—	—	—	—	—
Skate og rokke ..	365	365	—	—	—	—	—
Annen fisk	176	164	6	—	6	—	—
Håbrann	135	135	—	—	—	—	—
Pigghå	797	797	—	—	—	—	—
Makrellstørje ..	953	922	—	31	—	—	—
Hummer	55	53	—	2	—	—	—
Reker	55	55	—	—	—	—	—
Krabbe	271	85	—	186	—	—	—
I alt	21 932	8 238	8 720	234	4 725	15	—
Herav til:							
Ålesund	9 984	42 14	5 734	36	—	—	—
Kristiansund N. .	1 305	776	413	33	79	4	—
Smøla	1 465	152	31	—	1 271	11	—
Bud—Hustad . .	606	218	320	36	32	—	—
Ona—Bjørnsund	556	239	317	—	—	—	—
Bremsnes	2 711	327	115	10	2 259	—	—
Haram	306	171	23	112	—	—	—
Søre Sunnmøre	3 124	1 502	1 554	5	63	—	—
Grip	613	62	—	2	549	—	—
Kornstad	1 262	577	213	—	472	—	—

Leverkvantum 12 890 hl.

Det hollandske sildefiske.

I uken som endte 11. oktober ble det i hollandske havner ilandbrakt 79 925 tnr. fiskepakket saltsild mot i tilsvarende uke i fjor 31 577 tnr. Det samlede utbytte av årets fiske utgjør 555 586 tønner mot 390 852 tnr. til samme tidspunkt i 1951. Av fangsten består 309 712 tnr. i matjessild, 120 975 tnr. i fullsild, 109 591 tnr. i steurharing og 15 308 tnr. i ijle haring. Det opplyses at utførselen av saltsild utgjør 129 423 tnr. mot 130 937 tnr. i fjor.

Ny sildoljefabrikk i Yarmouth.

Ifølge »The Fishing News« av 18. oktober ble en i Yarmouth nybygget sildolje- og sildemelfabrikk, som er den første i sitt slags i England, åpnet av Lord Carrington, Parliamentary Secretary to the Minister of Agriculture and Fisheries. Fabrikken, hvis byggesum og nåværende utstyr har kostet mer enn £ 100 000, får en kapasitet på 700 til 800 crans pr. dag, hvilket antas å ville gi en samlet produksjon på 600 tonn olje og 1000 tonn mel pr. sesong.

Dansk fiske i september måned.

Værforholdene var ustadige og urolige i september og hemmet fisket en del især i slutten av måneden. I danske havner ble det i månedens løp ilandbrakt 30 500 tonn fisk og skalldyr, hvorav 1900 tonn ble levert av svenske fartøyer. Fangsten ble ca. 5400 tonn mindre enn i foregående måned, men i sammenligning med gjennomsnittsutbyttet for september 1942—51 er det en stigning på ca. 12 300 tonn, hvilket især skyldes det økte fiske etter industrifisk. Av muslinger ble det fisket 800 tonn.

Eksporsten av fersk fisk og skalldyr utgjorde 5400 tonn mot 6100 tonn i september 1951. Direkte levering i britiske havner er ikke medregnet.

Fangsten av flatfisk (skrubbe, rødspette og sandflyndre) utgjorde i alt 3800 tonn, hvorav ca. 3400 tonn rødspette. Det er en mindre nedgang siden forrige måned, men sammenlignet med september i fjor og gjennomsnittsfangsten i september 1942—51 er det ingen vesentlig forskjell. Nordsjøen var mest ytende farvann med ca. 2200 tonn.

Av sild og I og II sortering ble det fisket i alt 3400 tonn mot 2000 tonn i august måned. I forhold til september i fjor og gjennomsnittsfangsten i september 1942—51 er det ingen vesentlig forskjell. De største fangster stammer fra trålfisket i Nordsjøen og Skagerak med i alt 2100 tonn. Fra fangstplasser utfor Hanstholm og Egersund i Norge samt Fladengrund og Doggerbank tilførtes Skagen og Hirtshals hovedsakelig av svenske fartøyer henholdsvis 1000 og 900 tonn.

Torskefisket ga 1300 tonn. I forhold til gjennomsnittsfangsten for september 1942—51 er der en nedgang på ca. 300 tonn. De beste resultater av fisket oppnådde man i Belthavet med ca. 400 tonn.

Av makrell ble det tatt 1700 tonn, som er 900 tonn mindre enn i august. Størstedelen av fangsten — ca. 1000 tonn — ble tatt i bunngarn i det nordvestlige og vestlige Kattegat.

Ålefisket ga 380 tonn mot ca. 260 tonn i august. Gjennomsnittsfangsten for september 1942—51 andrar til 500 tonn.

Fiske etter størje ble drevet i stor utstrekning især i Nordsjøen og med godt resultat. Utbyttet kom opp i ca. 1200 tonn mot 500 tonn i fjor.

Av håbrand ble det på felt i Nordsjøen og Skagerak tatt tils. 400 tonn mot 320 tonn i samme måned i fjor.

Industrifangsten kom opp i 17 000 tonn — 600 tonn mindre enn i august. Sammenlignet med gjennomsnittsfangsten for september 1942—51 er det et merutbytte på ca. 11 800 tonn. Fra trålfisket på Blødengrunn i Nordsjøen ble det innbrakt 7500 tonn, som ble levert i Esbjerg.

Fangsten av skalldyr utgjorde 150 tonn mot 232 tonn måneden før. Fangsten bestod av 90 tonn dypvannshummer, 25 tonn alminnelig hummer og resten dybvannsreker og alminnelige reker. (Fiskeribladet — oktober 1952).

Esbjergs fiskeeksport i september.

Fra Esbjerg ble det eksportert 5302 tonn fisk og fiskevarer i september måned, opplyser Vestjysk Fiskeritidende. Det bemerkelsesverdige ved månedens eksport var at Italia inntok førsteplassen blant kundene mot tidligere Storbritannia. Kundene var følgende: Storbritannia 1950 tonn (mot i august 2010 tonn), Belgia 67 tonn (16 tonn), Sverige 59 tonn (84 tonn), Italia 2577 tonn (1074 tonn), Østerrike 21

tonn (5 tonn), Vesttyskland 218 tonn (277 tonn), Sveits 36 tonn (29 tonn), Frankrike 29 tonn, Holland 5 tonn (11 tonn), USA 223 tonn (56 tonn). Til Italia ble det først og fremst eksportert betydelige partier størje og håbrann.

Islands torskefiskerier.

Ifølge underretning fra Fiskifjelag Islands var utbyttet av Islands torskefiskerier den 31. august i år tilsammen 232 442 tonn sløyd fisk med hode mot 235 561 tonn på samme tidspunkt i fjor. Av årets fangst er det iset 21 182 tonn (i fjor 27 085 tonn), filetert 102 336 tonn (i fjor 80 415 tonn), anvendt til stokkfisk 14 037 tonn (i fjor 6235 tonn), til hermetikk 224 tonn (i fjor 125 tonn), saltet 87 019 tonn (i fjor 52 373 tonn), levert til melfabrikker 6141 tonn (i fjor 67 091 tonn), til innenlandsbruk 1483 tonn (i fjor 2237 tonn).

Sildefisket fra East Anglia.

Fenomenale sildefangster bare to dager etter at silden hadde innfunnet seg på Smith's Knoll-bankene tok mottakerne av sild i Lowestoft med overraskelse forrige mandag, da seks drivere med store fangster la til kaien, opplyser »The Fishing News« i sin utgave for 11. oktober.

De 51 driverne som kom inn hadde tilsammen over 5000 crans eller mer enn 100 crans i gjennomsnittsfangst, som er bemerkelsesverdig så tidlig i sesongen. Mottakerne var ikke forberedt på slike tilførsler. Salterne hadde planlagt å begynne saltingen onsdag, men tilvirkerne av redherring forsynte seg dyktig i løpet av ettermiddagen. Markedet greide imidlertid ikke å absorbere hele fangsten og utover kvelden ble 1500 crans levert til mel og olje.

Dagens beste fangst på 243 crans ble tatt av driveren »Sarah Hide«. Nest største fangst utgjorde 235 crans og der var flere på over 200. De største fangster ble tatt 20 til 30 miles nordaust for Smith's Koll. De første fangster fra dette område ble ilandbrakt lørdag, to døgn tidligere, da 70 drivere hadde gjennomsnittlig 16 crans.

United Kingdoms produksjon av hurtigfrossen fisk.

Ministry of Food har offentliggjort nedenstående tabell utvisende de nettokvanta i tons av ferskfisk, sild, makrell, melke og rogn som har vært hurtigfrosset i 1951 og i løpet av første halvpart av 1952 av produsenter i United Kingdom, som har sendt rapport til departementet.

Produkt	1951	Jan./Juni 1952
Ferskfisk	14 410	7364
Sild	2 908	689
Makrell.. . . .	432	7
Rogn og melke ..	402	106
Total	18152	8166

White Fish Authority's planer for fiskefrysing.

White Fish Authority har nå sendt ut sitt planutkast for reduksjon av alle overskuddsmengder av fisk i tider med rik fisketilgang og for sikring av forsyninger i tider med knappe tilførsler. Planen skal oversendes departementene.

For å make denne doble hensikt søker The Authority fullmakt til å gjøre bruk av enten en eller begge av følgende alternative planer: 1) Å oppmuntre de vanlige tilvirkere og fryserier til å fremstille, fryse og fryselaagre fiskekvanta i tillegg til de kvanta vedkommende normalt ville ha behandlet, og 2) gi The Authority adgang til å kjøpe frossen fisk fra fryseriene, eller å kjøpe ferskfisk og få den frosset og lagret for egen regning eller å fryse og lagre den selv for senere salg.

Ved iverksetting av plan nr. 1 vil The Authority underrette fryseriene om at det ville bli gitt finansiell støtte med henblikk på produksjon av en tilleggsreserve av frossen fisk, og vil ta sikte på å få i stand avtaler, som også omfatter kvantum. Fryserier som mottar sådan støtte måtte påta seg å holde lager for frigiving etter direktiver fra the Authority. Av hensyn til konsumentene vil de priser hvortil fisken selges fra fryseriene være gjenstand for nærmere avtale.

W. F. A. vil som det forstås ikke ta direkte del i denne plans gjennomførelse bortsett fra innflytelsen på stipuleringen av prisene og tidspunktet for varens salg.

Alternativ 2 setter The Authority i stand til selv å skaffe en reserve til bruk i knapphetstider gjennom a) å kjøpe opp frossen fisk fra fryserier i hvilken som helst havn for re-salg senerehen, eller b) kjøpe opp ferskfisk hvor som helst for frysing på The Authority's vegne av fryseriene, eller c) kjøp opp ferskfisk i havner, hvor kommersielle frysemuligheter ikke er tilgjengelige, og tilvirke og fryse den selv.

Dette siste punkt innebærer også adgang for The Authority til å skaffe seg eget fryseanlegg.

Begge alternativer gjelder utelukkende fisk, som bringes i land av britiske fiskefartøyer. (Utdrag av »The Fishing News for 11. oktober 1952).

Dårlig vær under sildefisket fra East Anglia.

Ifølge »Fish Trades Gazette« var fisket fra East-Anglia hemmet av dårlig vær i uken som endte 11. oktober. På nevnte dato var det i Lowestoft og Yarmouth tilsammen ilandbrakt 45 688 crans, som var blitt solgt for tilsammen £ 165 912. På samme tidspunkt i fjor var det blitt ilandbrakt 11 713 crans til verdi £ 61 864.

Utførsel av frosne skjell og reker fra Island.

I Isafjord, Vest-Island, har man for noen tid siden begynt med utførsel av frosne skjell og reker til Amerikamarkedet. Fra juni måned i år er det utført 1870 kasser, eller 40 tonn skjell, som skal falle godt i amerikansk smak.

Frosne reker begynte man med framstillingen av i juli måned i år, og det er god etterspørsel etter varen fra hoteller og delikatesse-forretninger (matutsalg). Det er hittil frosset ca. 8 tonn fra juli måned.

Lov om omsetning av fisk i Vest-Tyskland.

Forbundsagen har enstemmig vedtatt at det måtte bli fremlagt et forslag til ny fiskerilov innen 15. september.

I forbundsregjeringens offisielle informasjonsorgan »Bulletin« for 2. oktober gis det visse opplysninger om hva utkastet til lov om omsetning av fisk inneholder. Utkastet er utarbeidet av ernæringsministeren og er nå av regjeringen forelagt forbundsrådet. Det skal oppsettes en forsy-

ningsplan, som skal gi opplysninger om hvilke mengder fisk som sannsynligvis blir disponible av landets egen produksjon og hvilke mengder fisk og fiskeprodukter som må innføres til dekning av behovet.

På grunn av usikkerheten og svingningene i fiskeriene må Forbundsrepublikken ved siden av en stigende egenproduksjon regne med å komplettere tilførslene ved import. Allerede for flere år siden ble det gjennomført forskjellige utjevningstiltak for å få en jevn dekning av markedet og for å avstemme egenproduksjon og import med hverandre. Tysklands deling er for fiskerinæringen blitt særlig inngripende. Mens hovedtyngden av fangsten og industrien ligger i vestsonen, er de største avsetningsmarkeder i østsonen. Denne tilstand byr på en rekke vanskeligheter og har stadig ført til krisesituasjoner. Det er derfor nødvendig med en markedsregulering og en markedsordning, som ikke bare skal komme fiskerinæringen til gode, men også tjene til å sikre befolkningen jevne tilførsler. Fisken skal få den betydning som den ernæringspolitisk tilkommer. Vest-Tyskland er sterkt avhengig av import fra utlandet, men man håper i havfisket å ha en reserve som skal kunne redusere dette avhengighetsforhold.

Som følge av de spesielle forhold innen fiskerinæringen som det ikke er mulig å forutse, går lovutkastet ut på bare å forsøke å øve innflytelse på relativt få faktorer. Det som først og fremst ansees å være nødvendig, er følgende:

1. Utjevning mellom egenproduksjon og import (forsyningsplan, importbegrensning).
2. Regulering av tilførsler for å oppnå jevne leveranser til handel- og industri og en kontinuerlig transport fra kystdistriktene til avtakerområdene i landet.
3. Tiltak til kvalitetsforbedring.
4. Utvidelse av forsyningene og dermed øket forbruk (reklame og veiledning).

Lovutkastet foreskriver oppsetting av en forsyningsplan for hvert driftsår. Innenfor rammen av denne forsyningsplan skal det fastslås hvilke fiskemengder det sannsynligvis kan regnes med av egen produksjon og i hvilken utstrekning en komplettering ved import av fisk og fiskevarer er nødvendig. Forsyningsplanen skal også innen rammen av den totale ernæringsbalanse gi opplysninger om hvilket bidrag fiskerieringen kan gi til dekning av befolkningens behov av animalske eggehvitestoffer. Det forutsettes også at bedriftene innen fiskerinæringen skal avstå visse avgifter som skal brukes til markedsunderstøttelse. Denne markedsunderstøttelse skal anvendes til utjevning av de tap som lett oppstår innen fiskerinæringen. Et råd bestående av representanter for myndighetene i kystdistriktene samt representanter for fiskerinæringen og forbrukere skal avgi uttalelse om anvendelsen av avgiftene. Det skal likeledes opprettes et råd som skal foreslå hvordan midler til fremme av øket fiskekonsum bør anvendes, hvilke tiltak som bør treffes til veiledning av publikum, reklame, organisering av omsetningen etc. Ernæringsministeren kan også benytte seg av et bransjeutvalg til utarbeidelse og gjennomføring av de oppgaver som loven forutsetter.

I motsetning til andre lover om markedsomsetning inneholder lovutkastet ikke fullmakt til utstedelse av prisforskrifter, idet prisreguleringer ikke er i overensstemmelse med den økonomiske politikk som regjeringen fører.

Ernæringsministeren skal ha fullmakt til å utstede forordninger om meldeplikt. Meldeplikten skal omfatte fortje-

neste, bearbeidelse, omsetning og lagre av de forskjellige sorter fisk og fiskevarer. Til slutt inneholder lovutkastet bestemmelser om opplysnings- og taushetsplikt, straffebestemmelser samt en oversikt over de bestemmelser som ikke lenger får gyldighet når den nye lov trer i kraft.

(s) Dag Bryn.

Den tyske forbundsrepublikks fiskerier i første halvår 1952.

I første halvår 1952 ble det fisket i alt 220 000 tonn, eller omtrent samme kvantum som i fjor (233 000 tonn). Førstehåndsverdien skulle være ca. kr. 120 000 000 = ca. 7 pst. høyere enn i 1951.

Fangsten fordeler seg forholdsvis jevnt på månedene, som det fremgår av etterfølgende oppstilling:

Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni
30 890	40 147	40 369	39 278	35 944	33 492

En del av denne fisken ble stående usolgt i auksjonshallene og ble så levert til fiskemelindustrien. Prosentvis er tallene herfor:

Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni
2,6 pst.	6,7 pst.	3,9 pst.	13,8 pst.	19,4 pst.	12,1 pst.

Prosentvis ligger fordelingen av de forskjellige fiske-sorter slik:

Sild 10,9, torsk 18,3, hyse 4,1, sei 23,1, uer 24,6, andre fiskearter og skalldyr 19 prosent.

Hvor de nevnte kvanta er fisket framgår av etterfølgende oppstilling:

Nordsjøen	14 354 tonn
Kanalen	2 990 »
Island	72 846 »
Norske-kysten	46 643 »
Barentz-havet	26 586 »
Bjørnøya	1 396 »
Turer til flere av nevnte fiskefelt for å få nok last	10 324 »

175 140 tonn

Det tyske trålfisket har i de forløpne 6 måneder holdt seg mer i Nord-Atlanteren, derfor viser også tallet for »Island« 2000 tonn mer i år enn i fjor, mens tallet for Norske-kysten er ca. 9000 tonn mindre enn i første halvdel av 1951. Der er en stigning i det oppfiskede kvantum fra Barentz-havet, mens fisket ved Bjørnøya, i Kanalen og Nordsjøen er som ellers.

Regner en ut gjennomsnittsprisen i pfennig pr. kilo rå fisk levert til auksjon, vil en sammenligning med prisene i første halvdel av 1951 se slik ut:

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni
1951	33,2	27,7	31,9	29,1	25,2	22,6
1952	42,7	31,1	32,3	33,0	23,5	26,9

Forbundsrepublikken har levert med trålere direkte fra fiskefeltet 13 000 tonn til Storbritannia, til verdi ca. kr. 9 180 000 eller omkring ca. 70 øre pr. kg i gjennomsnitt. Fordelingen av de vest-tyske trålfiskeleveringer til Storbritannia i år er følgende (i tonn):

Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni
858	2209	1280	2201	3943	2479

Makrellfisket.¹⁾

Anvendelse	1952	1951
	I alt pr. 18/10	I alt pr. 20/10
	kg	kg
Fersk innenlands	4 542 891	5 098 604
Fersk eksport	588 063	776 666
Frysing	5 394 556	3 542 260
Salting	397 269	114 536
Hermetikk	578 321	694 680
Filetering	20	—
Agn	122 658	170 812
Fôrmedl.	2 756 689	2 825 732
Røyking	19 744	—
Diverse	6 510	5 309
I alt	14 406 721	¹⁾ 13 228 599

¹⁾ Etter oppgaver fra Norges Makrellag S/L.
9 125 skj. gyt. til hermetikk, 1633 skj. gyt til agn.
I alt 10 758 skjegger.

**Ilandbrakt fisk til Måløy og omegn i tiden 1. januar
18. oktober 1952.**

Fiskesort	Mengde	Anvendelse				
		Iset	Saltet	Herme- tikk	Hengt	Fiske- mel
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	188	188	—	—	—	—
Sei	1 401	¹⁾ 362	937	62	40	—
Lange	192	70	122	—	—	—
Brosme	234	128	106	—	—	—
Hyse	97	97	—	—	—	—
Kveite	20	20	—	—	—	—
Gullflyndre	—	—	—	—	—	—
Skate	11	11	—	—	—	—
Annen fisk	10	10	—	—	—	—
Størje	316	316	—	—	—	—
Håbrann	235	195	—	—	—	40
Pigghå	4 917	4 717	—	—	—	200
Hummer	9	9	—	—	—	—
Reker	14	14	—	—	—	—
Krabbe	87	32	—	55	—	—
I alt	7 731	6 169	1 165	117	40	240

¹⁾ Herav levende 68 tonn.

ilandbrakt i økende omfang. Avsetningen har vært middelmådig og enkelte dager har silden blitt stående usolgt.

Det har ellers foregått et bemerkelsesverdig garnfiske i Kattegat, som hovedsakelig har vært drevet av båter fra Halland. Båtantallet har dreiet seg om 23. Silden har vært av fin kvalitet og livlig etterspurt.

Tilførselene av fisk av forskjellig slag har de siste ukene vært middelmådig. Enkelte dager har tilgangen på hyse vært bemerkelsesverdig god, idet snurrevadfiskere i noen tilfeller har truffet på gode forekomster i Nordsjøen.

1. juli 1952 hadde Forbundsrepublikken:
209 trålere med i alt ca. 95 000 brt.
107 drivgarnsfartøyer for sildesalting i Nordsjøen på 20 100 brt.
1590 motorbåter fra 10 til 20 meters lengder og
1867 halvdekkede og åpne båter for kystfisket.

Den samlede import ble omkring 60 000 tonn, som for-
deler seg slik:

- 48 500 tonn fersk og frossen sild,
- 3 000 tonn fersk fisk,
- 4 200 tonn salt sild,
- 3 000 tonn hermetikk,
- 1.100 tonn bearbeidet eller tilberedt fisk.

Forbundsrepublikkens salg til utlandet av fiskeriproduk-
ter har steget i de første 6 måneder av 1952. Stigningen
fremgår av etterfølgende oppstilling:

1951: 4 100 tonn til en verdi av ca. kr. 5 millioner.
1952: 11 000 tonn til en verdi av ca. kr. 15—16 millioner.

De største eksporttall viser ferskfisk, sild og filet med
ca. 5410 tonn og 1153 tonn på forskjellig vis tilvirket fisk.
Den isede fisken ble solgt først og fremst til Østerrike med
2550 tonn og til Holland med ca. 1900 tonn.

Det har vært nevnt at den store eksport av 1900 tonn
til Holland skyldes at fisken der dypfrys for eksport til
U. S. A.

Vest-Tysklands egen-eksport av frossen fisk til U.S.A.
var kun 162 tonn.

Det skal være planer om å utvide de tyske »dypfrys-
nings«anlegg for å få større salg på U.S.A.

Ferskhetsgraden i den fisk dette gjelder tør sammen-
lignes med den tid trålerne trenger for å skaffe fisken i
land.

Svensk fiskerioversikt.

I fiskerioversikten i »Svenska Västkustfiskaren« den
10. oktober skrives det at brislingfisket tok sin begynnelse
den 22. september. Allerede fra begynnelsen deltok det 14
notlag og ved månedsskiftet deltok det 20, som er mer enn
i fjor på samme tidspunkt. Notlagene har helst holdt seg
i og omkring Gullmarsfjorden og den brisling som er blitt
tatt har omtrent utelukkende bestått i A-vare. Trålerne,
især fra Halland, har også begynt fisket. Fangstene har
bestått i A- og B-sild. Sistnevnte har det vært vanskelig
å få avsetning for. Som vanlig er konserverfabrikkene de
eneste kjøpere av brislingen.

Sildefisket på Fladengrun har i stor utstrekning vært
hindret av dårlig vær. Det har forekommet en del redskaps-
tap. Sildefisket i Nordsjøen drives nå lenger sør og fang-
stene har til dels vært gode. Antallet av båtlag som salter
silden ute på fangstfeltet har øket sterkt i det siste. Også
direkte landinger av sild i Storbritannia har øket betraktelig.
Inntil månedsskiftet september—oktober har det funnet
sted over 100 leveringer i Hull og Aberdeen. Uten tvil har
den overenskomst, som ble truffet med de britiske silde-
kjøperne i begynnelsen av sesongen, vært til stor gagn for
fiskerne og avlastet det svenske marked betydelig, hvilket
i år har vært særdeles verdifullt, da Västkustfisk som kjent
har måttet overta ganske store overskuddslagre.

Høstsildfisket i Skagerak har gått inn i sluttfasen, hvil-
ket er ensbetydende med at fangstene av stor sild er blitt
ganske små. I steden har sild av 3. og 4. sortering blitt

Ilandbrakt fisk til Andenes i tiden 1. januar—18. okt. 1952.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse		
		Iset	Saltet	Hengt
	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	918	344	411	163
Sei	1 599	474	253	872
Lange	104	66	13	25
Blålange				
Brosme	60	22	8	30
Hyse	14	14	—	—
Kveite	31	31	—	—
Svartkveite	35	29	6	—
Uer	363	363	—	—
Steinbit	16	16	—	—
Pigghå	—	—	—	—
Annen fisk	22	16	2	4
I alt	3 162	1 375	693	1 094

Lever 3 143 hl, tran 1 642 hl.
Rogn 484 hl, iset 270 hl.

Ilandbrakt fisk i Troms i tiden 1. januar—25. oktober 1952.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse					
		Iset	Filet	Saltet	Hengt	Fiske-mel	Her-metik
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Skrei	5 161	1 199	—	3 843	119	—	—
Torsk	1 779	438	81	477	763	20	—
Sei	2 273	280	34	469	1490	—	—
Brosme	164	—	—	1	163	—	—
Hyse	528	320	159	3	15	31	—
Kveite	72	72	—	—	—	—	—
Blåkveite ..	6	—	6	—	—	—	—
Flyndre	24	24	—	—	—	—	—
Uer	89	30	49	10	—	—	—
Steinbit	138	134	—	—	—	—	4
Makr.størje.	—	—	—	—	—	—	—
Annen	9	3	2	2	1	1	—
Reker	248	78	—	—	—	—	170
I alt	10485	2 578	325	4 805	2551	52	174

Størjeseongen nærmer seg slutten. Den må betegnes som dårlig mest grunnet værforholdene. Størparten av den ilandbrakte fisk har vært tatt av sildetrålerne i Nordsjøen.

Hummerfiske har foregått noen uker nå langs vestkysten. I det nordligste Bohuslen begynte det 1. oktober. I alminnelighet betegnes fangstene som under middels. Det ble fisket bra de par første dager etter utsettingen av teinene, men fisket tok hurtig av,

Västkustfisk protesterer mot sildeimport til Sverige.

I sirkulæreskrivelse nr. C 4 av 9. september 1952 har Statens Jordbruksnämnd gitt meddelelse om ytterligere beslutninger angående bl. annet importen av saltet, sukker-saltet og krydret islandssild.

Under møte i styret i foreningen Västkustfisk den 15. september ble skrivelsen diskutert. Under drøftelsen ble det blant annet fremholdt at foreningen for tiden disponerer et lager av henimot 5000 tonn førsteklasses svenskfanget høst-pakket saltsild, samt at det stadig viser seg vanskeligere å finne avsetning for denne sild til eksport, og da vansker som foreningen ikke har herredømme over.

Med stigende bekymring ser vestkystfiskets talsmenn på de stadig økende vansker med å skaffe de enkelte fiskere en skikkelig inntekt ikke minst i forbindelse med den rolle sildefisket spiller for årsinntekten. Fladensildfisket utgjør i denne henseende en stamme i virksomheten. Lykkes det derfor ikke fiskerne å få dette sitt produkt ordentlig innarbeidet på det svenske marked kommer, især i perioder med synkende eksport, dette til på det alvorligste å sette fiskernes levestandard på spill. En stor del av den fladensild, som benyttes i Sverige, saltes og selges som saltsild, og dertil kjøper konserverfabrikkene en del fladensild i pakningsøyemed.

I den utstrekning kjøpere får kjøpe importert saltet eller krydret sild vil omsetningen av svenskfanget sild minke. I betraktning av at vi ligger inne med store lagre av svenskfanget prima saltsild, som kan selges til svenske konsumenter for betydelig billigere pris enn den importerte vare, finner vi det høyst bemerkelsesverdig at Jordbruksnämnden ifølge sirkulæret tillater økt import.

På bakgrunn av det her anførte har styret besluttet å protestere overfor Jordbruksnämnden mot økningen av importen. (Svenska Västkustfiskaren 10. oktober 1952).

Oversikt, forts. fra s. 524.

Makrell:

Pr. 18. oktober er det i makrellagets distrikt oppfisket 14 407 tonn makrell og 10 758 skjegger gyt. Av sistnevnte er 9125 skj. levert til hermetikkk, resten til agn. For tiden foregår det ikke noe nevneverdig makrellfiske.

Håbrann:

I uken ble det innbrakt 1000 kg håbrann til Måløy.

Skalldyr:

Hummerfisket for Sør-Rogaland (Sokndal og Eigersund), som begynte 16. oktober har utviklet seg normalt i motsetning til i andre distrikter, hvor fisket er mindre enn vanlig — på sørkysten 25 pst. mindre sies det. Rogaland hadde i uken 6000 kg hummer, pris til fisker kr. 9 pr. kg, Skagerakfisk mottok ikke hummer — den lagres av fiskerne selv. Møre og Romsdal hadde 6400 kg. Av *krabbe* hadde sistnevnte fylke 74 900 kg, Måløy hadde 7000 kg. Av *reker* hadde Oslofjorden 6500 kg kokte og 4000 kg rå, Skagerakkysten henholdsvis 7000 og 3000 kg, Rogaland 7000 og 2000 kg, Møre og Romsdal 1000 kg. Det opplyses at det i år i Troms er blitt fisket 248 tonn reker.

SUNNMØRE KREDITBANK A/s

Hovedkontor: Aalesund
Kontorer: Volda — Ørstavik — Fosnavåg

Sammenslutning av
Aalesunds Kreditbank A.s, Aalesund
Møre Kreditbank A.s, Volda
Ørsta Aksjebank A.s, Ørstavik
Søndmøre Fiskeri- og Handelsbank A.s, Fosnavåg
Telegramadresse for alle kontorer: »Kreditbank»

Nytt kurs i fisketilvirkning ved Statens Lærebruk i Vardø

Ved Statens Forsøks- og Lærebruk for fiskeribedriften i Finnmark vil det i tiden 15. januar—30. juni 1953 bli holdt et kurs i behandling av fiskeprodukter. Det gis først og fremst praktisk opplæring (skjæring og frysing av filet, fersk fisk, tilvirkning av salt fisk, rundfisk, røking m. v.). Elevene må ta del i alt forefallende arbeid under kyndig instruksjon. Dessuten gis undervisning i norsk, regning, bokholderi, naturfag og tilvirkingslære.

Elevene får fri undervisning, fritt opphold og sine reiseutgifter til og fra skolen dekket. Lærebøker og arbeidsklær må de betale selv. Brukets plan vil bli sendt ved henvendelse til Statens Lærebruk, Vardø.

Skriftlig søknad bilagt med helse- og vandelsattest og avskrift av skolevitnesbyrd må være innkommet til Lærebruket innen 25. november d. å.

Motorkurs for fiskere.

Ved Statens Fiskarfagskole, Aukra, begynner 9. januar 1953 nytt 5 måneders motorkurs. Kurset tar sikte på utdanning av motorpassere til fiskeflåten. For å bli opptatt kreves attest for minst 2 års fartstid på dekket fartøy med øvelse i behandling av motorer. Elevene får fritt opphold i internat og fri undervisning, og de får dekket sine reiseutgifter til og fra skolen. Lærebøkene må de betale selv. Nærmere opplysninger får en ved å vende seg til Statens Fiskarfagskole, Aukra. Ved innsendelse av søknad om opptakelse må vedlegges dåps- eller fødselsattest, vitnesbyrd fra folkeskole, vandelsattest fra lensmannen eller annen offentlig myndighet og vanlig helseattest. Søknaden sendes til Statens Fiskarfagskole, Aukra, innen 1. desember 1952.

Kunngjøring fra
Fiskeridepartementet.

Frist for søknad om byggematerialer til fiskeriformål 1953.

Som kjent har det i de senere år vært stilt til disposisjon en kvote av byggematerialer til fiskeriformål. Det vil også for 1953 bli fastsatt en materialkvote til samme formål.

For å sikre en mest mulig hensiktsmessig fordeling av denne materialkvote er det nødvendig å utarbeide en nærmere oversikt over materialbehovet til fiskeriformål for kommende år.

De som i 1953 akter å bygge eller reparere fiskebruk, (tilvirkningsanlegg og lagerhus for fisk og sild) egnebuer, rorbuer, fiskeredskapshus, båtnaust, saltekummer for sild og fisk, ishus, kjøleanlegg, fryserier m. v. (også fryse- og kjøleanlegg som skal fryse og lagre andre varer enn fisk) og kaianlegg til samme, må derfor snarest mulig og senest innen 20. november d. å. innsende søknad om kjøpe- og brukstillatelse for byggematerialer på fastsatt skjema, bilagt nødvendige tegninger m. v. til den kommunale forsyningsnemnd, som har fått pålegg om å ekspedere søknadene videre til distriktets fiskeriinspektør innen 1. desember d. å.

Søknadsskjema (skjema Bygg nr. 200 for nybygg, skjema Bygg nr. 201 for reparasjon) fås utlevert hos forsyningsnemndene. De eldre skjemaer 100 og 101 kan også brukes.

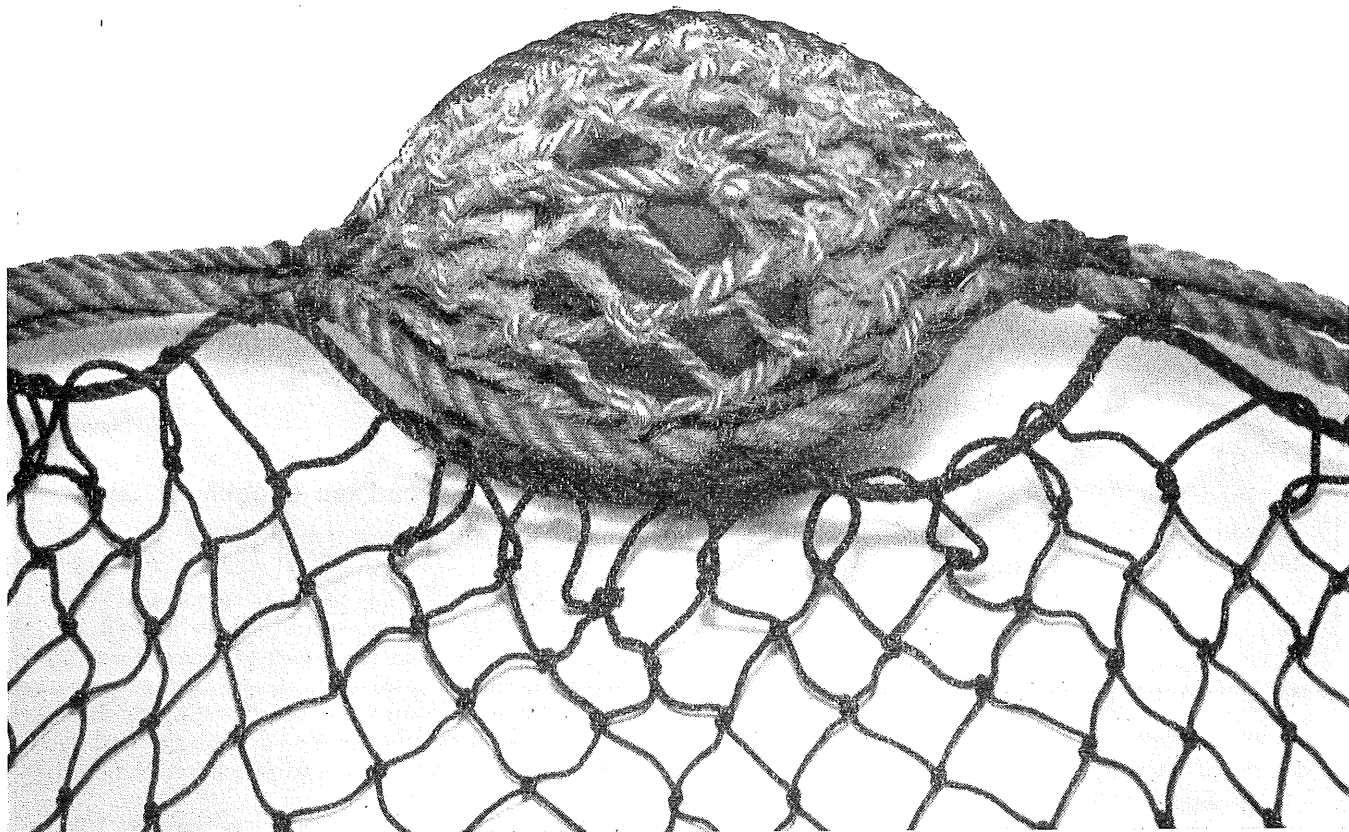
Søknader som kommer inn etter utløpet av fristen kan ikke påregnes innvilget, uten i helt ekstraordinære tilfelle.

Søknader om materialer til nybygnings- og reparasjonsarbeider vedkommende fiskeriformål, hvortil medgår maksimum 50 sekker sement og/eller 3 standard trelast og/eller 5000 stk. murstein, vil bli behandlet uavhengig av forannevnte søknadsfrist. Også slike søknader innsendes som vanlig gjennom forsyningsnemndene.

Denne kunngjøring gjelder ikke silde- og fiskemelindustrien, hermetikkindustrien og anlegg for produksjon og foredling av tran.

Kunngjøringen gjelder ikke Finnmark og Nord-Troms.

Meddelelse fra Fiskeridirektøren.

Flottøren montert på noten. ,

Notflottører.

Som kjent viste det seg ved Lofotfisket 1952 at fisken sto så dypt at den var vanskelig å fange med snurpenot.

En av årsakene til at snurpenoten mistet meget av sin effektivitet var at når noten ble senket så dypt at den fikk tak i fisken, ble notkorken presset sammen eller sprengt slik at den mistet en vesentlig del av sin oppdrift. Dette ble i sin tur årsak til en stor prosent bomkast.

Etter årets Lofotfiske har derfor spørsmålet om å finne en flottør for snurpenøtene vært meget aktuelt, og en rekke bedrifter og enkeltpersoner har arbeidet og arbeider fremdeles med å finne en løsning av saken. Fiskeridirektoratet har også hatt sin oppmerksomhet rettet på spørsmålet og foretatt en rekke undersøkelser.

Av de krav som bør stilles til slike flottører kan nevnes:

1. Trykkfasthet.
2. En viss elastisitet i overflaten som hindrer at notlinet slås i stykker mellom flottørene.
3. Motstandsdyktighet overfor temperaturforandringer.
4. Mekanisk styrke som motstår slag og trykk under arbeidet med noten.
5. En form som tilsvarende tidligere brukt notkork slik at omskyting av redskapet kan unngås ved skifting.
6. Rimelig å anskaffe og lett å skifte ut.

Som nevnt arbeides det med løsning av saken og en rekke materialer er forsøkt nyttet. Noen fullstendig over-

sikt over resultatene av de forskjellige forsøk foreligger ennå ikke.

Et Bergens-firma foretok torsdag den 23. oktober forsøk med en flottørtype. Forsøkene ble fulgt av fiskerikon-sulentene Georg Rokstad og Kaare Halmø fra Fiskeridirek-toratet og disse uttaler etter forsøkene:

Notflottører av glasskule med korkbeskyttelse.

Flottøren består av en 5-toms glasskule med et ende-stykke av kork på begge sider. I endestykkene er dreiet ut hulrom for kulen og ut mot endene er de avrundet slik at hele flottøren får en form som en vanlig notkork. Hele flottøren er så bundet inn i kokos-twine. Flottørene er tredd inn på to banklinesnører og benslet mellom notens skytnings-tau som vanlig notkork, men på en slik måte at banklinene ligger 90° fra skytningstauene.

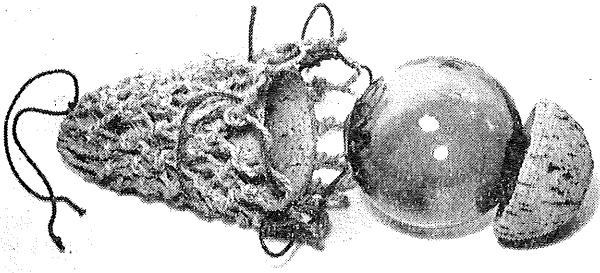
Forsøkene ble gjort med en Lofot-not som var montert med bare disse flottører. Notet ble satt på vanlig måte fra dekk og blåsene var forsynt med 20 favners stjerner.

Under utsettingen gikk noten greit ut og det tok 15 minutter fra noten var satt til snurpingen kunne begynne. (Tørr not). Snurping og innhiving foregikk normalt.

Det viste seg at ingen flottører var skadet eller kommet ut av stilling under arbeidet med setting og innhiving av noten.

Forsøket synes å vise at denne anordning gir en god løøsning av problemet idet:

1. Flottøren har en trykkfasthet som antas å være tilstrekkelig på alle aktuelle dybder.
2. Oppdriften på dypt vann vil bli redusert svært lite, idet volumet i korkbeskytterne er forholdsvis beskjedent.
3. Korkbeskytterne og kokosimbindingen gir en god elastisitet såvel til beskyttelse av notlinet som til beskyttelse av glasskulene under arbeidet med noten.
4. Flottøren kan skiftes inn på nøter hvor vanlig kork har vært nyttet uten at noten behøver å bli skutt om.
5. Prisen blir rimelig.
6. Materialet er kjent av fiskerne.

Detalj av flottøren.

Forsøket som sådant må sies å være fyldestgjørende idet, som nevnt, ikke bare en enkelt flottør, men en hel not ferdigmontert bare med denne flottørtype ble prøvet. Det synes som om firmaet er kommet fram til en god løøsning av problemet.

Det kan dog ikke sees bort fra at det ved bruk på feltet kan vise seg å være mangler som ikke kom fram under forsøket. Imidlertid dreier det seg her om kjente materialer, og en går ut fra at erfarne fiskere ut fra denne rapport skal kunne danne seg en mening om flottørens anvendelighet.

Firmaet opplyser at det har søkt patentbeskyttelse på idéen.

Islands sildefiske.

Svenska Väst kustfiskaren for 10. oktober inneholder nedenstående artikkel:

Fra Reykjavik foreligger det offisiell rapport om sildefiskesesongen ved Nordlandet, som nå er avsluttet.

Selv om utsiktene for årets nordlandsfiske allerede på vårparten ble betraktet som mindre gode ble resultatet ennå dårligere enn man hadde ventet. Det er nå åttende år på rad at silden har sviktet på nordkysten, men i år har fisket slått feil i en sådan utstrekning, at handelsministeren i et radioforedrag har betegnet det som et hårdt slag for landet. Ifølge hans oppgaver beregnes valutainntektene av nordlandsfisket i år å bli 80 mill. isl. kroner mindre enn året før.

Som tidligere innberettet hadde sildefiskenemnda truffet avtale og salg av tilsammen 186 000 tønner nordlandsild til Sverige, Danmark, Finland og U.S.A. Av nevnte kvantitet forelå det kontrakt med Sverige om 110 000 tnr. Som situasjonen er i dag regner man imidlertid med en eksport av bare omkring 35 000 tnr., hvorav 15—20 000 tnr. påregnes for Sverige.

Over 170 islandske båter har deltatt i årets nordlandsfiske og alle har hatt betydelige tap. Fiskerne og arbeiderne på sildesaltingsstedene, som har statsgarantert minimumslønn, får nå disse utbetalt, da regjeringen nylig har besluttet å utbetale lønnskompensasjoner fra andelsforsikringsfondet. Store deler av dette fond, som andrar til 6,2 mill. isl. kroner, vil formodentlig bli anvendt til formålet. Fiskerindustrien selv, som er hårdt forgjeldet, kan nå ifølge »Morgunbladid« betraktes som paralysert. »De åtte feilslåtte sildefisongene på nordkysten bør ha lært oss«, tilføyer avisen, »at vi ikke lenger kan bygge fiskerinæringens velferd på lotteriforetakender. Det er meningsløst sommer etter sommer å utsette 200 fartøyer og motorbåter for en sådan uvissheit. Vi må eksperimentere på andre områder. Alt annet er den rene ansvarsløshet. — Alltinget og regjeringen må gjøre alt som står i dens makt for å avbøte den ulykke som har rammet folket som følge av det feilslåtte fiske.

Bladet »Landvörn«, som blant annet påpeker det uheldige forhold, at Island har båter som enten er for store til å fiske nær land eller for små til å fiske på åpne havet, gir uttrykk for lignende bitterhet: »Det later til at de menn, som står i spissen for dette sildeeventyr er mer eller mindre stærblinde — — —. Det islandske folk må våkne til bevissthet og erklære: Hertil og ikke videre.«

På bakgrunn av det feilslåtte nordlandsfiske er det naturlig at sildefisket på sør- og sørvestkysten (det såkalte Faxasildfisket) i år har tiltrukket større oppmerksomhet enn vanlig. Statens Sildefiskenemnd har innvilget i saltning av faxasild fra og med 22. september og søker nå å få avsetning for denne til Sverige, Danmark, Finland og Polen. Sistnevnte land har sluttet kontrakt om 15 000 tønner og kontorsjefen i nevnden oppholder seg for tiden i Sverige og Danmark angående forhandlinger om salg av faxasild. De nye bestemmelsene tar blant annet sikte på å sikre en viss minimums størrelse for den saltede faxasild og forbyr saltning av sild som måler mindre enn 32 centimeter med hode. En fullsaltet tønne på 100 kilo skal inneholde høyst 450 stk. sild.

Ifølge opplysninger fra sildefiskenemnden antar man å ha håp om å selge 30—40 000 tnr. faxasild til Sverige.

Angående faxasildens klassifisering skriver avisen »Visir« på lederplass: »Det er relativt kort tid siden man begynte å salte faxasild for eksport, en utvei man fant på, da nordlandssilden slo feil. Rederne visste også at det gikk bra å salte faxasild og at den kunne bli et utmerket produkt. Eksportørene av nordlandssilden anså det ønskelig og stillet faktisk krav om at man skulle kunne sjeldne mellom faxa- og nordlandssild. I begynnelsen var denne forsiktighetsregel utsprunget av behovet, da sildens tilvirking ble utført på mangelfull måte og i særdeleshet lot sorteringen meget tilbake å ønske. Denne forsømmelse tilføyte eksporthandelen store skader. Faxasilden ble i Sverige betraktet som et mindreverdige produkt, og når først et eksportprodukt er kommet i vanry er det ikke lett å sikre det et marked.

I de seneste årene har man arbeidet iherdig med sortering av faxasilden og for å få den vurdert etter kvalitet og først og fremst etter størrelse og fettgehalt. Spesialister finner det naturlig å dele silden opp i mange klasser fordi kvalitet og størrelse er så forskjelligartet, og anvender man denne utvei skulle det være mulig å selge produktet på utenlandske markeder etter hvert som det finnes kjøpere. Her på Island er det mange vansker i forbindelse med en

U t l a n d e t, Forts. s. 542.

DRIFTSØKONOMISKE UNDERSØKELSER LOFOTEN 1952.

Ved sekretær Arthur Holm.

I dette og neste nummer av Fiskets Gang skal en legge fram resultatene av den driftsøkonomiske undersøkelse for lofofisket sesongen 1952. Som i tidligere år vil bruksartene garn, line og juksa bli behandlet først. Noten vil bli behandlet i eget hovedavsnitt. Framgangsmåten ved innhentingen av det statistiske materiale som undersøkelsen bygger på, er den samme som i tidligere år. Metoden for bearbeidingen er stort sett også den samme. En viser derfor til fjorårets undersøkelse, gjengitt i »Fiskets Gang« nr. 46 og 47 1951 og trykt som Fiskeridirektoratets Småskrift nr. 12, 1951. I enkelte høve har en forandret på tabelloppsettet fra i fjor, samtidig som et par nye tabeller er tatt med. Disse vil bli omtalt senere.

Garn, line og juksa.

Den totale deltakelsen.

Tendensen i utviklingen for deltakelsen fra 1950 til 1951 går også igjen i deltakelsestallene for 1952, om enn i svakere grad (se tab. 1 og fig. 1). Således viser tallet på

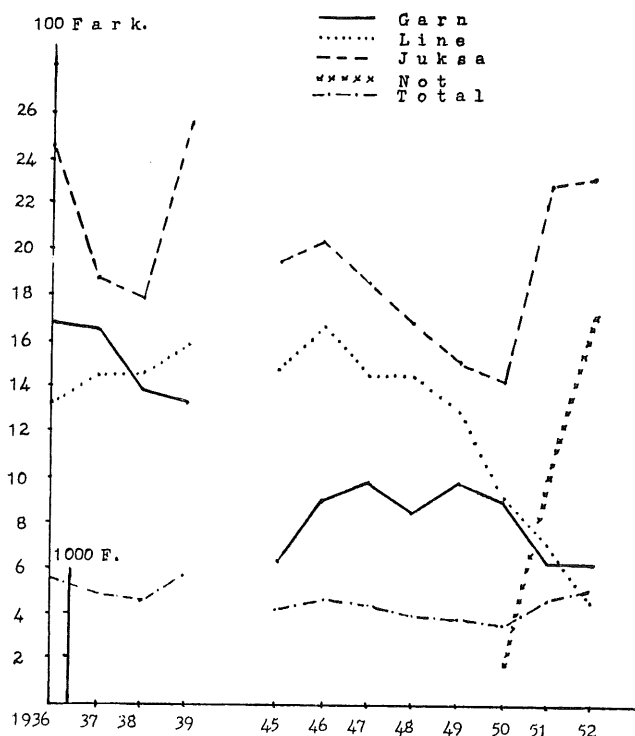

Fig. 1.

juksafarkoster med motor en nettoøkning på om lag 50 farkoster, fra 2082 i fjor til 2137 i år. For line fortsatte nedgangen fra 708 i 1951 til 460 i 1952. Tallet på garn-

farkoster syns derimot å ha stabilisert seg foreløpig på om lag 630 farkoster. Betrakter en fig. 1 som viser deltakelsen for hovedfarkoster med og uten motor, ser en at etter en økning fra 1945 til 1946 (som vel henger sammen med den bedrete redskapsituasjon) viser kurvene for både line og juksa et tydelig fall inntil sesongen 1950. For garn har utviklingen vært ujevn i de samme år, men deltakelsen har hele tiden ligget under førkrignivået. Antall garn og linefarkoster synker sterkt fra 1950 til 1951 samtidig som en får den sterke økning av små juksafarkoster. Totalkurven (nederst) viser et stadig fall fra 1946 til 1950, da den igjen stiger, noe som for det alt vesentligste henger sammen med de store antall notfarkoster.

Sammenligner en deltakelsestallene for 1952 og 1951, vil en finne at for line har fragangen vært størst i gruppen 35—45 fot og under 35 fot, — altså for de mellomstore og små farkostene. Dette skyldes vel for en stor del overgang fra line til juksa, iallfall for de minste linefarkostenes vedkommende.

Samtidig som en hadde en nettoøkning på om lag 50 juksafarkoster, gikk de to største juksagrupperne (35—45 fot og over 45 fot) tilbake med tilsammen 127. Nettoøkningen for juksafarkoster under 35 fot var 179, — altså en fortsettelse av utviklingen fra året før, da tilsvarende tall var hele 668.

Fra 1950 til 1952 har deltakelsen av farkoster over 35 fot for garn og line under ett sunket med om lag 600 farkoster. Selv om, som nevnt ovenfor, deltakelsen (og da især for line) hadde vist en kraftig synkende tendens allerede før notfisket ble innført på Lofothavet, er det vel rimelig å anta at ekspansjonen i notfisket har holdt denne utvikling ved like. Tallet på notfarkoster økte fra 192 i 1950 til 1060 i 1951 og 1716 i 1952.

I tab. 1 er skilt ut i egen gruppe (kombinert med not) farkoster som *under selve fisket* har gått over til notdrift fra henholdsvis garn, line og juksa.

Undersøkelsesmaterialets representativitet.

Den driftsøkonomiske undersøkelsen for i år bygger på regnskaper fra i alt 157 garn-, line- og juksafarkoster (se tab. 2). Dette utgjør 4,9 pst. av den totale deltakelsen for disse bruksarter. Fordelingen på de ulike størrelsesgrupper innen hver bruksart går frem av tab. 3, p. 1. En legger merke til at minste garngruppe (gr. 111) er særlig svakt representert med bare 4 farkoster. For øvrig bør det understrekes at utvalget av regnskaper, enda om representasjonen i årets undersøkelse er noe fyldigere enn i fjorårets, framleis er for lite til at en skulle kunne bruke regnskapsresultatene for de enkelte bruksarter og farkostgrupper (størrelsesgrupper) i undersøkelsen som et nøyaktig uttrykk for

Tabell 1. Deltakertall for garn, line og juksa 1952. Motorfarkoster.

	Antall farkoster				Prosentfordeling			
	Garn	Line	Juksa	Alle	Garn	Line	Juksa	Alle
<i>Motorfarkoster:</i>								
over 45 fot	197	17	89	303	31,5	3,7	4,1	9,4
35—45 fot	302	220	337	859	48,2	47,8	15,8	26,6
under 35 fot	125	220	1707	2052	20,0	47,8	79,9	63,7
uoppgitt lengde	2	3	4	9	0,3	0,7	0,2	0,3
I alt	626	460	2137	3223	100,0	100,0	100,0	100,0
Herav kombinert m/not	135	85	70	290	21,6	18,5	3,3	9,0

regnskapsresultatene for de tilsvarende grupper av hele lofotflåten. Denne reservasjon vil da særlig komme til å gjelde det en kan kalle inntektssiden av regnskapet, og i mindre grad utgiftssiden, idet en kan vente atskillig større spredning i fordelingen av fangstmengde pr. farkost enn i samlede driftskostnader pr. farkost. I midlertid kjenner en den faktiske gjennomsnittsfangst pr. farkost for henholdsvis alle garn-, line- og juksafarkoster som deltok i fisket. Dette gir grunnlag til å bedømme hvorvidt en har fått med i undersøkelsen relativt for mange »gode« eller »dårlige« farkoster, d. v. s. farkoster med større eller mindre gjennomsnittlig fangstmengde enn gjennomsnittsfangsten for hele flåten. I følge utvalgsformannens foreløpige fangstopp-gave var den totale fangstmengde fisket med garn 16 655 tonn, eller gjennomsnittlig 25,5 tonn pr. farkost. En har ved utregningen av dette gjennomsnitt tatt med alle garnfarkoster både de »rene« garnfarkoster og de kombinerte, da en ikke kjenner nøyaktig fordelingen på de to grupper hverken av farkoster eller fangstmengde.

Imidlertid omfatter undersøkelsen bare farkoster som har drevet utelukkende garn-, line- og juksafiske, — altså ingen kombinasjoner. Dette må en ta omsyn til når en skal sammenligne f. eks. den gjennomsnittlige fangstmengde for hele garnflåten (25,5 tonn) med den gjennomsnittlige fangstmengde for garnfarkostene i undersøkelsen, 32,1 tonn. En må nemlig anta at den gjennomsnittlige fangstmengde for de 491 garnfarkostene som utelukkende har drevet med garn, ligger en del høyere enn de 25,5 tonn, som er et gjennomsnitt av fangsten fra de rene garnfarkoster samt den del av de kombinertes fangst som skriver seg fra garnfiske. Men enda om en tar omsyn til dette moment, vil vel forskjellen fortsatt være så stor at det er grunn til å tro at en i undersøkelsesmaterialet har fått med relativt for mange »gode« farkoster, uten at en dermed kan si for hvilke størrelsesgruppe (-grupper) dette gjør seg gjeldende.

Den totale fangstmengde for juksaflåten var 15 196 tonn, eller om lag 6,8 tonn pr. farkost. Gjennomsnittsfangsten for juksa i undersøkelsen var om lag 9,7 tonn. Som for garn tyder dette på at en har fått med relativt for mange »gode« farkoster.

For line er forholdet omvendt, idet gjennomsnittsfangsten for linefarkostene i undersøkelsen var om lag 23,5 tonn pr. farkost mot 25,8 tonn for hele lineflåten. (Den totale linefangst var 11 856 tonn).

Sjølssagt kan det som er nevnt ovenfor bare bygge på grove anslag. For det første er tallene for de totale fangstmengder bare foreløpige, og dessuten har en til dels måttet nytte anslag ved beregningen av de vekter som er nyttet for undersøkelsesmaterialet. En har bl. a. anslått den tallmessige størrelse på »enmannsjuksa« til 400 farkoster, og en har f. eks. regnet med at de farkoster som drev kombi-

nert fiske fordelte seg med en halvpart på hver av de to største farkostgruppene. Skilnaden mellom den gjennomsnittlige fangstmengde for farkostene i undersøkelsen og hele flåten er imidlertid så pass betydelig at det på dette grunnlag er rimelig å anta at undersøkelsen gir et noe for godt bilde av driftsforholdene for garn og juksa, mens det motsatte er tilfelle for line-brukenes vedkommende.

Kommentarer til tabellene.

Deltakelse og driftsresultater.

Tab. 2 gjengir de viktigste tekniske data vedrørende undersøkelsesmaterialet som farkostenes gjennomsnittlige størrelse, mannskapsstyrke, driftstid og fangstutbytte. For garnbruk har en i år tatt med en fjerde kolonne som gjengir gjennomsnittstallene for alle garnfarkoster under ett. Gjennomsnittet er vegd, og som vekter er nyttet de enkelte størrelsesgruppers representasjon i hele massen. Det samme har en også gjort for juksa. Dessuten har en tatt med en ny gruppe for denne bruksart, nemlig juksabåter med en mann. Årsaken til at en har funnet det riktig å skille denne brukstype ut i en sjølstendig gruppe, er dens særegne driftsform. Dessuten er det en gruppe som har vært i vekst i de senere år. En har anslått dens tallmessige størrelse til 400 farkoster.

Tabell 2.

	Samlet del-takelse	Under-søkelses-ma-teriale	Repre-senta-sjons-prosent
Garnfarkoster m/ motor ..	626	37	5,9
Linefarkoster m/ motor ..	460	32	7,0
Juksafarkoster m/ motor ..	2137	88	4,1
i alt.....	3223	157	4,9

Sesongens varighet, p. B 1, angir tiden fra farkosten reiste hjemmefra til den igjen forlot Lofoten. En legger merke til at det ikke er de største farkostene som har den lengste driftstid, men de mellomstore eller små. Dette forhold synes ikke å være noen tilfeldighet i undersøkelsesmaterialet for 1952, da samme forhold har gjort seg gjeldende i alle de 3 siste år.

Den gjennomsnittlige fangstmengde pr. farkost er gjengitt under p. D. 1. En ser at fangsten for alle garnfarkoster ligger om lag 10 tonn over fangsten for line, som igjen ligger vel 10 tonn over fangstmengden for juksa. Innenfor bruksartene garn og juksa eksisterer også en tydelig sammenheng mellom farkoststørrelse og fangstmengde. Dette skyldes sjølssagt for en del den ulike driftstid og mannskapsstyrke for de ulike grupper. Ved å regne

Tabell 3. Undersøkellesmaterialet. Deltakelse, driftstid og fangstresultater.

	Garnbruk				Linebruk	Juksa			
	I. Over 45 fot	II. 35-45 fot	III. Under 35 fot	I—III	Motor-sjøldrag.	I. 35 fot og over	II. Under 35 fot	III. Båter m. 1 mann	I—III.
A. Farkoster og mannskap.									
1. Antall farkoster	13	20	4	—	32	32	35	21	—
2. Farkostenes g.sn. lengde f. . .	49,5	40,5	29,5	40,0	34,4	39,0	25,6	21,0	27,4
3. Motorens gj.sn. størrelse hk.	37,2	25,8	10,0	24,7	17,6	23,7	8,4	4,2	10,7
4. Antall lottakere i alt.	91	122	12	—	138	143	94	21	—
5. Lottakere i gj.sn. pr. farkost.	7,00	6,10	3,00	4,53	4,13	4,47	2,68	1,00	2,72
6. Antall lønntakere pr. fark. ¹⁾	1,69	1,15	0,25	1,06	0,60	—	—	—	—
B. Driftstid m.v.									
1. Sesongens gjennomsnittlige varighet, dager	62	75	60	68	81	53	65	63	62
2. Ant. sjøvær i gj.sn. pr. fark.	33,9	50,6	43,0	44,3	48,9	28,0	37,9	34,4	35,3
C. Totalfangster.									
1. Samlet fangstmengde, tonn. . .	625,9	665,9	54,6	—	751,1	534,3	319,7	86,8	—
2. Brutto fangstverdi i alt ²⁾ ,kr.	403 729	460 473	37 875	—	533 197	387 256	226 344	61 792	—
D. Gjennomsnittsfangster.									
1. Fangstmgd. pr. farkost, tonn	48,15	33,29	13,65	32,05	23,47	16,70	9,13	4,13	9,69
2. Fangstmgd. pr. sjøvær, tonn	1,42	0,66	0,32	0,77	0,48	0,60	0,24	0,12	0,29
3. Fangstmgd. pr. fisker, tonn	6,88	5,46	4,55	5,59	5,44	3,74	3,40	4,13	3,61
4. Fangstmengde pr. fiskedagsverk, ³⁾ tonn	0,20	0,11	0,11	0,13	0,11	0,13	0,09	0,12	0,10
E. Gjennomsnittsubytte.									
1. Brutto fangstverdi pr. farkost, kr.	31 056	23 024	9 469	21 588	16 662	12 102	6 467	2 943	6 924
2. Brutto fangstv. pr. sjøvær,kr.	915	455	220	514	341	432	171	86	207
3. Brutto fangstverdi pr. fisker, kr.	4 437	3 774	3 156	3 786	3 864	2 708	2 942	2 942	2 569
4. Brutto fangstverdi pr. fiskeverk kr.	131	75	73	89	79	97	63	86	74

¹⁾ Kokker, garnbøter, egnere og andre leiekarer.

²⁾ Inklusiv verdi av biprodukter. Avgift til omsetningslag fratrukket.

³⁾ Farkostens antall fiskedagsverk regnes ut ved å multiplisere antall fiskere på farkosten med farkostens antall sjøværdsdager. Delvise sjøværdsdager regnes som 1/2 sjøvær.

ut fangstmengden pr. sjøvær for sammenligning mellom gruppene, har en forsøkt eliminere virkningene av den ulike driftstid (p. 2). Karakteristisk nok får da line mindre fangstmengde pr. sjøvær enn f. eks. største garngruppe, som følge av den lange driftstid for førstnevnte. Dersom en på lignende måte regner ut fangstmengden pr. fisker (p. 3), finner en f. eks. at enmannsjuksa har større fangstmengde enn samtlige juksagrupper, — endog nesten like stor som minste garngruppe. P. 4 forteller en at forskjellen mellom fangstmengde pr. fisker pr. sjøvær er langt mindre for de ulike grupper enn fangstmengden pr. farkost skulle antyde. Mens den gjennomsnittlige fangstmengden pr. fiskedagsverk var om lag 130 kg for garn, var den for line og og juksa henholdsvis 110 og 100 kg. Det er da heller ikke forbausende at f. eks. netto ukelønnen pr. mann for alle juksafarkostene i undersøkelsen ligger høyere enn for garn og line, når en tar i betraktning de mye større driftsomkostninger for garn og line enn for juksa (se tab. 4). De samlede driftskostnader pr. fiskedagsverk for juksa utgjorde bare om lag 38 pst. og 33 pst. av driftsomkostningene pr. fiskedagsverk for henholdsvis garn og line (se tab. 5). Den dominerende utgiftspost for garnbruk, nemlig redskapsutgiftene (se tab. 4) utgjør bare et forholdsvis ubetydelig beløp for juksa. For line er denne utgiftsposten noe større, men her er det likevel agnutgiftene som teller mest.

Når det gjelder redskapsposten (p. 19) skal det for øvrig bemerkes at dette er en til dels beregnet post. En

har regnet med at de kostnader som tap og forringelse under fisket medfører for en gruppe farkoster som driver fiske regelmessig, noenlunde tilsvarende de nyanskaffelser som foretas før fiskets begynnelse. Det er dette beløp pluss diverse redskapsutgifter under fisket som utgjør p. 19.

M. o. t. agn, vil en legge merke til at denne utgiftspost er så godt som forsvunnet fra juksabåtenes regnskap. Så sent som i 1950 var de gjennomsnittlige agnutgifter for største juksagrupper om lag 1100 kroner og om lag 350 kroner for minste. I 1951 var disse tall redusert til henholdsvis kr. 350 og kr. 140, for så nesten å forsvinne helt i den følgende sesong. Dette henger sammen med det dårlige snik- og daglinefiske i de siste Lofot-sesonger, og at det er svenskepilk som har vært nyttet i alt overveiende grad. Dermed har juksabruk fått ytterligere mindre driftskostnader enn de øvrige bruksarter. Med unntak av utgifter til koklag og tørrmat (i tabellen slått sammen til en post) er det vesentlig utgifter til drivstoff som er av noen betydning for juksa. Denne utgiftsposten utgjør om lag 6,5 pst. av bruttoinntekten (se p. 29) mot bare 3,9 pst. for line og 4,2 pst. for garn.

Dekningsmåtene:

Første del av tab. 4 (p. 5—13) gir en oversikt over hvorledes bruttoinntekten, etter at fellesutgiftene er trukket fra, blir delt mellom båt og mannskap, og hvor mye det blir igjen av mannskapsparten etter mannskapets lagutgifter og mannskapets særutgifter er trukket fra.

Tabell 4. Regnskapsresultater. Utdrag av båtlagenes regnskaper.

	Garnbruk				Linebruk	Juksa			
	I. Over 45 fot	II. 35-45 fot	III. Un- der 35 fot	I—III	Motor- sjødrag.	I. 35 fot og over	II. Under 35 fot	III. Båter m. 1 mann	I—III
<i>Data angående materialet:</i>									
1. Antall farkoster	13	20	4	—	32	32	35	21	—
2. Antall lottakere pr. farkost	7,00	6,10	3,00	5,53	4,13	4,47	2,68	1,00	2,72
3. Antall lønnstakere pr. fark.	1,69	1,15	0,25	1,06	0,60	—	—	—	—
<i>Driftsresultater:</i>									
Gjennomsnitt pr. farkost.									
4. Fangstmengde, tonn	48,15	33,29	13,65	32,05	23,47	16,70	9,13	4,13	9,69
5. Brutto fangstverdi, kr.	31 056	23 024	9 469	21 588	16 662	12 102	6 467	2 943	6 924
6. Fellesutgifter	4 510	3 712	1 161	3 256	4 844	1 551	859	371	904
7. Delingsfangst, kr.	26 546	19 312	8 308	18 332	11 818	10 551	5 608	2 572	6 020
Av denne:									
8. Båtens part kr.	6 751	4 858	2 335	4 694	2 979	2 708	1 295	715	1 467
9. Mannskap m. redskap, kr. .	19 795	14 454	5 973	13 638	8 839	7 843	4 313	1 857	4 552
10. Lagutgifter for mannskap ..	283	93	—	118	253	139	115	—	98
11. Lagets utbetaling til mann- skap	19 512	14 361	5 973	13 520	8 586	7 704	4 198	1 857	4 454
12. Særutgifter for mannsk. kr.	7 607	5 967	2 293	5 438	1 542	624	358	150	371
13. Beregn.mannsks.netto, kr..	11 905	8 394	3 680	8 082	7 044	7 080	3 840	1 707	4 083
14. Faktisk utbetalt mannslott	2 828	2 370	1 991	2 391	2 140	1 418	1 606	1 857	1 857
15. Beregn. mannslott (netto) ..	1 701	1 376	1 227	1 422	1 706	1 280	1 430	1 707	1 453
16. Beregn. mannslott (netto) pr. uke	190	129	144	149	147	168	155	192	165
17. Lønnsinntekter i alt ¹⁾ , kr.	2 067	1 303	206	1 216	750	46	37	6	33
<i>Betalte driftsutgifter:</i>									
18. Brensel- og smøreolje m.v., kr.	1 151	1 073	387	915	651	813	405	222	452
19. Redskaper ²⁾ kr.	7 302	5 412	2 316	5 098	1 054	470	275	137	288
20. Agn, kr.	—	—	—	—	2 822	29	20	7	19
21. Hus, lys, brensel og bøter- bu, kr.	215	250	69	194	239	32	54	29	45
22. Andre utgifter, kr.	—	64	—	31	26	25	31	2	24
23. Disse utgifter i alt, kr.	8 668	6 799	2 772	6 238	4 792	1 369	785	397	828
Dessuten følg. utgifter:									
24. Kost (koklag og tørrmat)	1 665	1 670	475	1 358	1 097	899	510	118	513
25. Brutto fangstverdi	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
26. Båtens part	21,7	21,1	24,7	22,2	17,9	22,4	20,0	24,3	21,2
27. Mannskap m. redskap netto	38,3	36,5	38,9	37,6	42,3	58,5	59,4	58,0	59,0
28. Lønnsinntekter ¹⁾	6,7	5,7	2,2	5,0	4,5	0,4	0,6	0,2	0,5
29. Brensel- og smøreolje m.v.	3,7	4,7	4,1	4,3	3,9	6,7	6,3	7,5	6,5
30. Redskaper ²⁾	23,5	23,6	24,4	23,8	6,3	3,9	4,2	4,7	4,2
31. Agn	—	—	—	—	16,9	0,2	0,3	0,2	0,3
32. Hus, lys og brensel m.v. .	0,7	1,1	0,7	0,9	1,4	0,3	0,8	1,0	0,6
33. Kost (koklag og tørrmat).	5,4	7,0	5,0	6,1	6,6	7,4	7,9	4,0	7,4
34. Andre utgifter	—	0,3	—	0,1	0,2	0,2	0,5	0,1	0,3
<i>Tilleggsopplysninger:</i>									
35. Største bruttofngst, kr. .	55 290	38 770	15 383	55 290	22 600	27 073	16 768	6 596	27 073
36. Driftstid på farkosten som hadde denne fangsten, an- tall dager	80	63	65	80	103	57	60	65	57
37. Minste bruttofngst, kr. .	12 465	12 655	4 428	4 428	10 670	2 250	2 037	337	337
38. Driftstid på farkosten som hadde denne fangsten, ant. dager	40	54	64	64	92	52	54	25	25

¹⁾ Hyrer til kokker, garnbøtere, egnere og andre leiekarer.

²⁾ Nyanskaffelser til fisket og div. redskapsutgifter under fisket.

For å lette lesningen av tabellen skal en knytte noen merknader til de enkelte regnskapsposter. Fellesutgiftene (p. 6) omfatter ikke nøyaktig de samme utgiftspostene for samtlige brukstyper. For garngruppen består de vesentlig av de utgiftene som går inn under utgiftspostene 17, 18, 21 og 22, men bare delvis 19 og 24. Av p. 19 er det redskapsutgifter under fisket som går inn i fellesutgiftene, vanligvis. P. 24 utgifter til kost, er delvis blitt dekket som fellesutgift og delvis som lagutgift for mannskap.

For linebruk og juksa omfatter fellesutgiftene i tillegg til det som er nevnt ovenfor, også utgifter til agn.

Fellesutgiftene (p. 6) er slike utgifter som både båt og mannskap tar del i. De kommer således til fradrag fra bruttofngstverdien (p. 5) før deling finner sted mellom båt (p. 8) og mannskap (p. 9). Mannskap er i dette tilfelle ensbetydende med lottakere, idet utgifter til lønnstakere (se p. 17) i tabellen konsekvent er behandlet som fellesutgifter.

Tabell 5. *Bruttofangst, utgifter og netto pr. fiskedagsverk og pr. råfiskkilo.*

	Gjennomsn. pr. fiskedagsverk			Gjennomsn. pr. råfiskkilo		
	Garnbruk	Linebruk	Juksabåter	Garnbruk	Linebruk	Juksabåter
	kr.	kr.	kr.	øre	øre	øre
1. Bruttofangst ¹⁾	107,41	78,97	72,12	67,4	70,9	71,4
2. Driftsutgifter i alt (a + b + c + d) ...	31,04	22,72	8,63	19,5	20,4	8,6
Av dette:						
a) brensel- og smøreolje m.v.	4,55	3,09	4,71	2,9	2,8	4,7
b) redskaper.....	25,37	5,00	3,00	15,9	4,5	3,0
c) agn	—	13,37	0,20	—	12,0	0,2
d) andre driftsutgifter	1,12	1,26	0,72	0,7	1,1	0,7
3. Driftsnetto (1 ÷ 2)	76,37	56,25	63,49	47,9	50,5	62,8
4. Båtens part	23,35	14,12	15,28	14,6	12,7	15,1
5. Lønnsinntekter	6,05	3,55	0,34	3,8	3,2	0,3
6. Netto til mannskap med redskap.....	46,97	38,58	47,87	29,5	34,6	47,4
7. Av dette koklag og tørrmat	6,76	5,20	5,34	4,2	4,6	5,3
Antall fiskedagsverk i gj.snitt pr. farkost ²⁾	201	211	96	—	—	—
Tonn råfisk i gjennomsnitt pr. farkost ...	—	—	—	32,05	23,47	9,69

¹⁾ Verdi av fisk og biprodukter. Avgift til omsetningslag fratrukket.

²⁾ Farkostens antall fiskedagsverk regnes ut ved å multiplisere antall fiskere på farkosten med farkostens antall sjøværdsdager. Delvise sjøværdsdager regnes som 1/2 sjøvær.

Til p. 17 er å bemerke at de utgiftsbeløp denne post omfatter ikke kan settes i direkte relasjon til p. 3, antall lønns-takere pr. farkost. Lønn til kokke er nemlig tatt med i p. 17, men da en slik kokke vanligvis koker for flere lag, og således ikke kan sies å tilhøre noe bestemt båtlag, har en ikke latt p. 3 omfatte kokke. Dette er årsaken til at juksagrupperen figurerer med lønnsinntekter, men ikke med lønns-takere.

Til båtens part (p. 8) er å bemerke at denne part ikke er en »ren« nettopart, idet den skal dekke en forholdsmessig del av såvel de årlige reparasjons- og vedlikeholdskostnader som avskrivning og forretning av farkostkapitalen.

Fra mannskapsparten (p. 9), kommer til fradrag de utgiftsposter som mannskapet har delt på lag, og som båten ikke har deltatt i. Disse utgjøres hovedsakelig av utgifter til felles koklag.

P. 11, lagets utbetaling til mannskap (p. 9 ÷ p. 10) er det beløp som mannskapet (lottakerne) faktisk har fått utbetalt for sesongen. Denne part er heller ikke »ren« nettopart idet den foruten de spesielle tørrmatutgifter som hver mann har båret sjøl, skal dekke de kostnader som knytter seg til tap og forringelse av redskapen under fisket.

Det er disse utgifter som går inn under p. 12, mannskapets særutgifter.

Trekker en mannskapets særutgifter til mannskap (p. 12) fra lagets utbetaling til mannskap (p. 11), får en beregnet mannskapsnetto (p. 13).

Ved å dividere lagets utbetaling til mannskap (p. 11) med antall lottakere på laget (p. 2) får en den mannslott som faktisk er blitt utbetalt til hver lottaker for sesongen. På lignende måte er den beregnede netto mannslott for sesongen (p. 15) fremkommet ved at beregnet mannskapsnetto (p. 13) er dividert med antall lottakere.

Ved utregningen av den beregnede netto ukelotten pr. lottaker, er sesongens gjennomsnittlige varighet (p. B. 1, tab. 1) lagt til grunn.

Under p. 26—35 i tabellen er båt- og mannskapsart (beregnet mannskapsnetto) samt de ulike utgiftsposter for de forskjellige brukstyper regnet ut i prosent av bruttofangstverdi.

Tabell 6. *Netto mannslott ved lofotfisket 1936—52.*

Gjennomsnitt pr. farkost.

År	Garnbruk			Linebruk	Juksa	
	Over 45 fot	45-35 fot	Under 35 fot		Over 35 fot	Under 35 fot
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1936	121	56	103	100	81	35
1937	174	268	47	310	151	111
1938	274	210	264	361	300	227
1939	252	202	314	376	363	279
1941	1 241	1 175	593	1 221	571	436
1942	1 196	1 291	1 245	1 109	612	459
1943	890	945	963	906	540	453
1944	1 593	1 867	1 373	1 160	1 016	939
1946	2 579	2 088	1 370	1 115	837	661
1947	1 916	2 359	1 312	1 532	1 109	1 185
1948	759	265	27	759	707	393
1949	1 659	1 373	1 048	484	594	669
1950	1 473	1 210	930	868	1 181	1 094
1951	1 947	2 057	815	1 201	441	739
1952	1 701	1 376	1 227	1 706	1 280	1 430

Tallene gir et instruktivt bilde av hvor stor del av fangstverdien som faller på henholdsvis båt og mannskap, samt de ulike utgiftsposters relative betydning for de forskjellige brukstyper.

Tab. 4 gir en oversikt over de viktigste regnskapspostene utregnet i gjennomsnitt pr. fiskedagsverk samt i gjennomsnitt pr. råfiskkilo.

Tab. 4 første del, gir et tilnærmet uttrykk for en fiskers inntektsskapende evne, når han var utstyrt med ulike slags redskaper (garn, line og juksa) under de forhold som rådde under siste lofotfiske. Den gir et bilde av med hvor mye hver fisker gjennomsnittlig bidro til bruttofangstverdien for hver fiskedag (sjøvær), hvor stor del av dette beløp som gikk med til å dekke de ulike utgiftsposter, og hvor mye det ble igjen til fiskeren sjøl for hans innsats.

Siste del av tab. 4, viser den gjennomsnittlige bruttoinntekten av en kilo råfisk med biprodukter (avgift til om-

Tabell 7. Fangstinntekt og utgifter ved lofotfisket 1946—52
Gjennomsnitt pr. farkost.

År	Garnbruk			Line- bruk	Juksa	
	Over 45 fot	45-35 fot	Under 35 fot		Over 35 fot	Under 35 fot
1946:	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
Fangstinntekt ...	34 402	23 350	11 604	1 131	12 562	3 531
Utgifter	4 785	3 548	2 024	3 674	2 412	818
1947:						
Fangstinntekt ...	32 722	30 365	12 138	14 737	14 248	5 635
Utgifter	8 097	7 159	3 129	4 275	2 239	948
1948:						
Fangstinntekt ...	22 584	11 911	6 021	10 602	9 192	2 306
Utgifter	9 568	6 870	4 226	4 455	2 085	722
1949:						
Fangstinntekt ...	31 870	19 808	10 141	8 671	7 969	3 661
Utgifter	9 583	6 428	3 342	4 526	2 288	864
1950:						
Fangstinntekt ...	28 844	18 210	8 682	9 994	14 214	5 206
Utgifter	8 168	5 714	3 174	3 983	2 951	1 038
1951:						
Fangstinntekt ...	32 249	25 806	5 684	13 797	5 672	3 075
Utgifter	8 405	6 258	2 026	5 546	2 116	917
1952:						
Fangstinntekt ...	31 056	23 024	9 469	16 662	12 102	6 467
Utgifter	10 333	8 469	3 247	5 889	2 268	1 295

setningslag fratrukket) for henholdsvis garn, line og juksa, og hvor mye av dette beløp som gikk med til dekning av driftsutgiftene, og hvor mye som ble igjen til fiskerne for deres arbeid.

Tabellen gir et lettfattelig bilde av de ulike utgiftsposter relative betydning for lønnsomheten innen de ulike brukstyper.

Til slutt har en satt opp to små tabeller som gir høve til sammenligning av nettomannslott, fangstinntekt og utgifter for tidligere år. Ved vurdering av disse tall må en ha i erindring undersøkelsesmaterialets ulike representativitet i enkelte år.

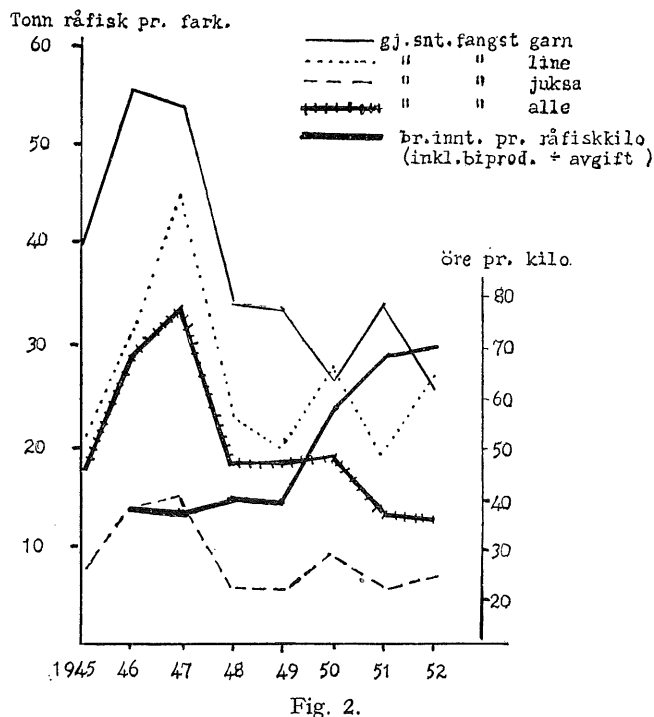

Fig. 2 er gjengitt for å vise hvorledes fangstforholdene for de ulike brukstyper har vært i etterkrigsårene, og dessuten hvorledes prisene på produktet har beveget seg. De gjennomsnittlige fangstmengder pr. farkost er regnet ut på grunnlag av totaltallene for fangstmengde og deltakelse for hele flåten, mens den gjennomsnittlige bruttoinntekt pr. kg råfisk (inkl. biprodukter ÷ avgift) er hentet fra lønnsomhetsundersøkelsen i de ulike år.

Figuren viser noen store topper for fangstmengden i sesongene 1946 og 1947 for samtlige bruksarter. En må her være merksam på at disse år var unormalt gode. (Til sammenligning kan nevnes at den gjennomsnittlige fangstmengde for garnbruk i årene 1937—1939 var henholdsvis om lag 19,8, 22,9 og 27,7 tonn pr. farkost. Tilsvarende tall var for line 21,9, 23,6 og 29,1 og for juksa 9,7, 13,2 og 12,5). Ellers merker en den kraftige stigning i prisen pr. råfisk kilo fra 1949 til 1950 og fra 1950 til 1951.

Fiskarungdom

søk utdanning!

Statens Fiskarfangskoler, Aukra, Bodø, Florø og Laksevåg har 10 mnd. **hovedsmannkurs** med 1. kl. kystskipper- og fiskeriekamen (begynner 1. sept. ved alle skolene). 5 mnd. **motorkurs** (begynner 1. sept. og 1. febr. i Laksevåg, 1. aug. og 9. jan. på Aukra). 5 mnd. **kokkekurs** (begynner 1. sept. og 1. febr. Florø og Laksevåg). Fri undervisning, fritt opphold, fri reise. Skriv straks til skolene etter plan og opplysninger.

Til salgs.

En **Fiskeseparator** (fiskerenssemaskin) av Anhangers fabrikk, ubetydelig brukt, billig til salgs.

A/S INTA

Kjøpmannskjær pr. Tønsberg — Tlf. Kjøpmannskjær 14

Aalesund og Møre Privatbank A/s

Forvaltningskapital 30 mill. kroner

Vi utfører ethvert bankmessig oppdrag

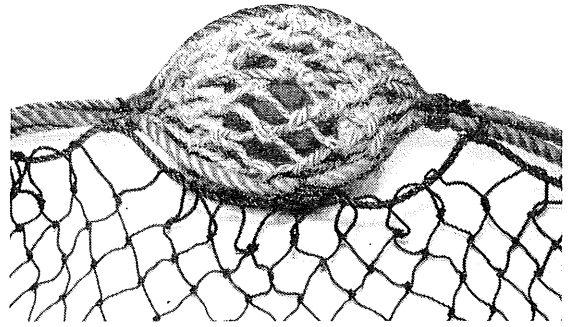
Filial: SYKKYLVEN PRIVATBANK, Sykkylven

Vi leverer den patenterte **CAMPEL-flottør.**

Henviser for øvrig til Fiskeri-
direktørens omtale av denne i
dette blad.

CAMPBELL-ANDERSENS-ENKELT BERGEN

JM **DIESEL- OG** **SEMIDIESELMOTORER**

10—400 HK
1—6 CYLINDRER

AKTIEBOLAGET
JØNKØPINGS MOTORFABRIK

JØNKØPING — SVERIGE

Representanter:

For Nord-Norge: Herr **ANTON ARVESEN**, Engenes

For Syd-Norge: Firma **BJ. BERGESEN**
Store Markevei 8—10

Forts. fra s. 533.

Islands sildefiske.

sådan tilvirking av silden. Man kan regne med at fiskerne vil finne at de får mindre andel i utbyttet, dersom en begynner å sortere silden og avpasse prisen deretter. Fiskerne gjør krav på å få samme pris for all slags sild som fanges helt og holdent uten hensyn til spørsmålet om den passer til salting.

På den annen side ville det være en skam, dersom det var mulig å øke produksjonen av faxasild, å forsømme

dette på grunn av en foreldet kontrakt. Alle de som arbeider i denne produksjon har felles interesse å ta vare på, men først og fremst folket selv. Vi islendinger er ikke så rikt folk, at vi har råd til å la landets og havets rikdommer ligge ubenyttede, dersom økt produksjon skulle kunne trygge sikkerheten innad eller øke verdien av eksporten. Selv om nordlandssilden anses som en utmerket vare er det dermed ikke sagt, at man ikke skal kunne fremby et annet næringsmiddel, og det er sikkert at faxasilden kan konkurrere med den skotske og norske sild, især dersom den blir gjenstand for nøye sortering. I denne sammenheng kunne man også undersøke mulighetene for røking av sild til eksport og for å få den tilvirket på en bedre og mer passende måte enn tilfellet hittil har vært. Dette er et problem som må løses. Man bør ikke ta for meget hensyn til sommerfangsten på nordlandet.»

Fisk brakt i land i Finnmark i tiden 1. januar til 25. oktober 1952.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse				
		Fersk og frosset	Filet	Saltet	Hengt	Fiske-mel
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	55 439	5 412	1 271	22 394	26362 ¹⁾	—
Hyse	10 294	8 092	937	48	1 217	—
Sei	10 904	1 129	1 480	5 041	3 237	17
Brosme	548	21	—	63	464	—
Kveite	895	890	—	5	—	—
Blåkveite . . .	418	221	197	—	—	—
Flyndre	396	395	—	1	—	—
Uer	809	239	473	97	—	—
Steinbit	3 051	1 754	1 139	158	—	—
I alt	82 754	18 153	5 497	27 807	31280	17

Utvunnet damptran: 31 396 hl, rogn 5 954 hl, herav saltet 3267, iset 2687. ¹⁾Herav til rotskjær 645 tonn.

Averter i „Fiskets Gang“!